

20 grudnia 1929 r.

HOK 146

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10911.

Kl. 21 f 62.

Gregor Güzburg
(Moskwa, Z. S. S. R.)
i Gregor Hermont
(Moskwa, Z. S. S. R.).

Trzonek żarówki o dwu włóknach.

Zgłoszono 26 czerwca 1926 r.

Udzielono 17 sierpnia 1929 r.

Znane są żarówki o kilku włóknach żarowych, które można dowolnie włączać. Przeważna ich część ma skomplikowaną i z tego powodu kosztowną konstrukcję trzonka, wymaga specjalnej oprawki i nie może być zastosowana do zwykłej oprawki Edisona. Niniejszy wynalazek usuwa powyższe wady.

Na rysunku przedstawione są dwa przykłady wykonania wynalazku, a mianowicie: na fig. 1 przedstawiony jest schematycznie przekrój podłużny trzonka, na fig. 2—przekrój podłużny odpowiedniej oprawki, na fig. 3 — widok z góry trzonka według fig. 1; fig. 4 przedstawia przekrój podłużny trzonka, wykonanego w sposób

odmienny, fig. 5 — widok z góry trzonka według fig. 4, fig. 6—przekrój wtyczki, stanowiącej część składową trzonka według fig. 4.

Trzonek przedstawiony na fig. 1 różni się od zwykłego trzonka edisonowskiego o tyle, że posiada dwa styki, z których jeden *a* jest wykonany jako zwykła stopa trzonka, a drugi *b* — jako płaski pierścień, którego występ jest wpuszczony w szklistą izolację trzonka i nadaje pierścieniowi sprężystość. Stopa stykowa *a* jest połączona elektrycznie z włóknem żarowym *e*, pierścień stykowy *b* — z włóknem żarowym *f*, gwint trzonka — z miejscem złączenia obu włókien.

Po wkręceniu żarówki, przedstawionej na fig. 1, w oprawkę, np. według fig. 2, styki *a* i *b* trzonka stykają się odpowiednio z kontaktami *c*, względnie *d* oprawki. Po zamknięciu obwodu prądu między przewodami *k* i *l* prąd przepływa kolejno przez przewód *k*, kontakt *c* oprawki, stopę stykową *a* trzonka, włókno żarowe *e* i łuskę gwintową trzonka. Po zamknięciu obwodu prądu między przewodami *l* i *m* droga prądu jest następująca: przewód *m*, kontakt *d* oprawki, pierścień stykowy *b* trzonka, włókno żarowe *f* i łuska gwintowa trzonka. Przy jednoczesnym zamknięciu obu obwodów prądu żarówka osiąga najwyższą siłę świetlną. Zmianę natężenia światła można osiągnąć i w tym przypadku, gdy żarówka ma być użyta nie w oprawce, zbudowanej według fig. 2, lecz w zwykłej oprawce Edisona; przy wkręcaniu żarówki w zwykłą oprawkę odstający pierścień stykowy *b* trzonka styka się naprzód z kontaktem oprawki, wówczas włącza się tylko włókno żarowe *f*. Aby żarzyło się także włókno *e*, należy nieco głębiej wkręcić trzonek w oprawkę, w tym przypadku z kontaktem oprawki styka się także stopa stykowa *a*, włączając w obwód prądu włókno żarowe *e*.

Na fig. 4, 5 i 6 przedstawiona jest żarówka o dwu włóknach odmiennej konstrukcji. Trzonek zawiera dwa styki, z których jeden 1 jest wykonany w postaci rurki i osadzony w szklistej izolacji, drugi zaś 2, zastępujący stopę stykową, ma kształt płaskiego pierścienia, zaopatrzonego w obrzeże, odpowiednie do osadzenia w tejże izolacji. Rurka 1 i pierścień 2 są połączone elektrycznie odpowiednio z włóknami żarowymi AC, względnie BC. W rurkę 1 wkłada się przez otwór w pierścieniu 2 prostą wtyczkę, przedstawioną na fig. 6, przeciętą wzdłuż w celu nadania jej sprężystości i zaopatrzoną w główkę 7 i podkładkę izolacyjną 8. Po wkręceniu trzonka z włożoną w rurkę wtyczką do zwykłej o-

prawki wytwarza się następujący obwód prądu: kontakt oprawki, główka wtyczki 7, rurka 1, przewód 4, włókno żarowe AC, przewód 5 i łuska gwintowa 6. Dzięki podkładce izolacyjnej 8, główka 7 wtyczki jest dostatecznie izolowana od pierścienia stykowego 2 trzonka. Po wyjęciu wtyczki z trzonka prąd przebiega kolejno przez kontakt oprawki, pierścień stykowy 2 trzonka, przewód 3, włókno żarowe BC, przewód 5 i łuskę gwintową. W obu przypadkach może się żarzyć tylko pierwsze lub tylko drugie włókno, nigdy — oba razem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Trzonek żarówki o dwu włóknach żarowych, posiadających wspólny koniec, połączony z łuską stykową trzonka, znamienny tem, że z dwu pozostałych końców jeden jest połączony ze stopą stykową, osadzoną na stałe w izolacji trzonka, drugi zaś — ze sprężystym pierścieniem stykowym, otaczającym stopę i osadzonym w izolacji trzonka w ten sposób, że przy wkręcaniu żarówki najpierw pierścień styka się z kontaktem oprawki, a przy dalszem wkręcaniu żarówki z tym samym kontaktem styka się również i stopa.

2. Odmiana trzonka według zastrz. 1, znamienna tem, że stopa stykowa ma w środku otwór i że zamiast pierścienia zastosowano rurkę stykową, osadzoną w izolacji trzonka pod stopą w ten sposób, że otwór i rurka mają wspólną oś i że przełączanie żarówki z jednego włókna na drugie wykonywa się zapomocą wtyczki, którą się wkłada przez otwór do rurki i która łączy rurkę z kontaktem oprawki, izoluje zaś od tego kontaktu stopę.

Gregor Günzburg,
Gregor Hermont.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

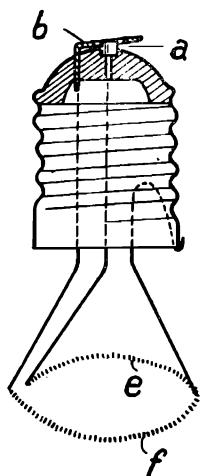

Fig. 2.

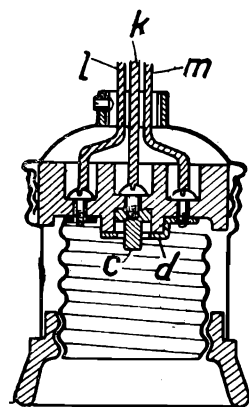

Fig. 3.

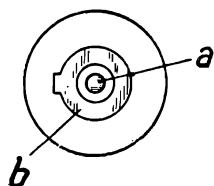

Fig. 4.

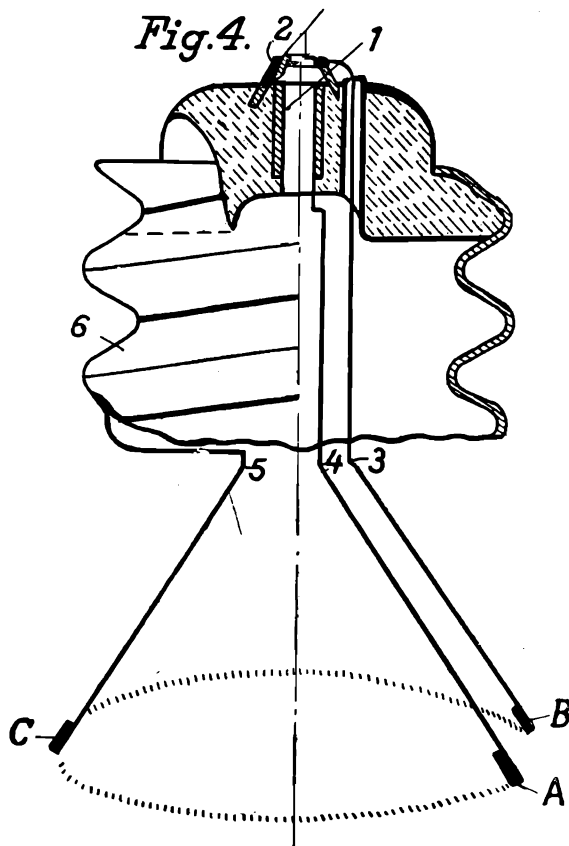

Fig. 5.

